

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين إنه خير ناصر و معين الحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد و علي وألما الطيبين الطاهرين ولعنة الله على أعدائهم أحجموا بآلام الدين

قال الله العلي العظيم في كتابه العلي الحكيم: فَلَا أَقْسِمُ عِرَاقَ النَّجْرُورِ إِنَّهُ لِقَسْمٍ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

افق مني مرسولات نجومي: ساعت جهانی KMT مکه مکرمہ کعبہ مشرفہ

هفتہ نامہ

راه آسمان

آموزش و تبیین مباحث تقویم و نجوم و تجمیم اسلامی

تئیه و تدوین: پژوهشگاه علوم نجوم و تجمیم بنیاد حیات اعلی

پژوهشگاه بنیاد حیات اعلی

هفتہ نامه راه آسمان شماره: بیست و هفتم

۱۵ ربیع الاول ۱۴۲۸ = ۱۴ فروردین ۱۳۸۶ = ۳ آوریل 2007

ہنگام ازدواج یا انعقاد

سوال: موضوع ازدواج و انعقاد نطفه فرزندان، که در واقع پایه گذاری یک زندگی مشترک و تأسیس حیات انسانهایی را رقم می‌زند، بسیار اهمیت داشته، ولذا در شرع مقدس در باره اوقات پرهیز از اوقات نامناسب آن از ساعات خاص یا ایام مخصوص یا اوقاتی چون قمر

در عقرب، بسیار تأکید شده است، در این زمینه کدامیک از اوقات برای این موضوع مساعد یا نامساعد می‌باشند؟ در صورت امکان بطور تفصیل راهنمایی بنمایید.

جواب:

نکته اول

* همانطور که اشاره کردید، اهمیت موضوع مزبور قابل اغماض و اهمال نمی باشد، ولذا افراد آگاه و اهل معرفت در شناخت موارد مناسب و نامناسب سعی لازم را نموده، و ضمن مراعات آنها؛ وظیفه بندگی خود را حسب المقدور ادا کرده، و با توکل بر خدای متعال و توسل و تفویض امور به حضرت حق، عاقبت نیکو را از او می خواهند.

* هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در شرع شریف ذکر شده است؛ چند نوع بوده که در اینجا به قدر میسر و به مقدار فرصت برای تذکر؛ عمده موارد آنرا نقل می کنیم.

نکته دوم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در شرع شریف ذکر شده؛ و مربوط به احوال و شرایط شخصی زن و مرد می باشد؛ چنین است:

* هنگام عادت ماهیانه زن و پاک نبودن وی؛ برای انعقاد مناسب نیست.

* هنگام جنابت باقیمانده از قبل، برای انعقاد مناسب نیست.

* در آن شبی که شخص عازم سفر است؛ برای انعقاد مناسب نیست.

* هنگام طهارت و تذکر به حق تعالی، برای انعقاد مناسب است.

نکته سوم

هنگاهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در شرع شریف ذکر شده است؛ و مربوط به اوقات خاصی از هر شباهه روز می باشد:

* در میان روز و نزد زوال ظهر؛ هنگام شدت گرما؛ مناسب برای انعقاد نیست، در غیر شدت گرمای هوا؛ این وقت مناسب است.

* هنگام بین الطلوعین (طلوع فجر تا طلوع آفتاب) برای انعقاد مناسب نیست.

* هنگام طلوع آفتاب تا وقت زرد بودن نور خورشید؛ برای انعقاد مناسب نیست.

* هنگام زرد شدن نور آفتاب نزد غروب خورشید؛ برای انعقاد مناسب نیست.

* هنگام بین الغروبین (غروب آفتاب تا غروب شفق) برای انعقاد مناسب نیست.

* هنگام بین اذان و اقامه برای انعقاد مناسب نیست.

* بعد از زوال ظهر فورا؛ برای انعقاد مناسب نیست.

* پس از گذشتن ساعتی از ظهر تا بعد از عصر برای انعقاد مناسب است.

* در ربع دوم شب (پس از انجام نماز فریضه و نافلۀ عشاء) برای انعقاد مناسب است.

نکته چهارم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در شرع شریف ذکر شده است؛ و مربوط به برخی از اوقات هفته ذکر شده است:

* شب چهارشنبه مناسب برای انعقاد نیست.
* برای انعقاد شب جمعه پس از نماز عشاء و روز جمعه و بعد از عصر جمعه و شب دوشنبه و روز سه شنبه و شب پنجشنبه و روز پنجشنبه نزدیک زوال، همه مناسب بوده و هر کدام فضیلتی دارد.

* از ایام هفته جمعه مناسب ترین است، و روزهای یکشنبه و شنبه و پنجشنبه مناسب است، و از روزهای دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه پرهیز کد.

تذکر: در صورت تصادف روز مناسب از ایام هفته با جهات نامناسب دیگر که در این جوابیه آمده است، آن موارد نامناسب را ملاحظه کد.

نکته پنجم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نظره؛ که در منابع علم

تجیم ذکر شده است؛ و مربوط به ساعتی خاص از ایام هفته می باشد:

* ساعات مربوط به کواکب از هر روز شب، تناسبی با برخی امور داشته و نامناسب با برخی امور می باشد، نظر به اختلاف نظر در این خصوص در اینجا با ارائه یک قول جامع تنها به ذکر ساعات مناسب برای ازدواج و انعقاد نظره؛ از نظر همه اهل تنجیم اکتفا می شود، و ساعات ذکر نشده؛

بنحوی نامناسب مطرح شده است:

روز یکشنبه و شب پنجشنبه؛ ساعتها؛ اول، و سوم و ششم و هشتم و نهم و دهم، مناسب و غیر اینها نامناسب است.

روز دوشنبه و شب جمعه؛ ساعتها؛ اول و سوم و هفتم و هشتم و دهم و دوازدهم، مناسب و غیر اینها نامناسب است.

روز سه شنبه و شب شنبه؛ ساعتها؛ سوم و هفتم مناسب و غیر اینها نامناسب است.

روز چهارشنبه و شب یکشنبه؛ ساعتها؛ اول و چهارم و پنجم و هفتم و دهم و یازدهم، مناسب و غیر اینها نامناسب است.

روز پنجشنبه و شب دوشنبه؛ ساعتها؛ اول و سوم و چهارم و ششم و

هشتم و یازدهم، مناسب و غیر اینها نامناسب است.
روز جمعه و شب سه شنبه؛ ساعتها؛ اول و پنجم و هفتم و هشتم و
دوازدهم، مناسب و غیر اینها نامناسب است.
روز شنبه و شب چهارشنبه؛ ساعتها؛ دوم و چهارم، و نهم و دوازدهم،
مناسب و غیر اینها نامناسب است.

تذکر: منظور از ساعت اول یا چند شب یا روز؛ ساعات متساوی فلکی است؛ که با تقسیم مقدار طول روز (طلوغ تا غروب آفتاب) یا طول شب (غروب آفتاب تا طلوغ آفتاب روز بعد) بر دوازده قسمت مساوی، بدست می‌آید، و چون یک ساعت بگذرد، از این به بعد تا یک ساعت را ساعت دوم می‌گویند، و همینطور بقیه موارد.

نکته ششم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در شرع شریف ذکر شده است؛ و مربوط به ایامی از هر ماه قمری است:

- * شب اول هر ماه قمری، و از جمله آنها شب عید فطر؛ برای انعقاد مناسب نیست، بجز شب اول ماه مبارک رمضان، که پسندیده است.
- * شب عید قربان برای انعقاد مناسب نیست.
- * شب پانزدهم هر ماه قمری برای انعقاد مناسب نیست.

* ایام و لیالی محاک و تحت الشعاع بودن ماه که روزهای ۲۸ تا آخر هر ماه قمری می باشد؛ برای انعقاد مناسب نیست.

* در روایتی از حضرت مولا علی علی‌الله‌ی هفت روز از هر ماه قمری نامناسب برای تأسیس امور مهمه ذکر شده، ولذا اینها را برای ازدواج یا انعقاد نظره؛ انتخاب نکند: روزهای سوم و پنجم و سیزدهم و شانزدهم و بیست و یکم و بیست و چهارم و بیست و پنجم. و در برخی نقلها روزهای چهارم و پانزدهم و بیست دوم و بیست و سوم و بیست و ششم را نیز در عدد ایام نامناسب ذکر کرده اند، که مجموع این ایام محذوره در این اعداد خلاصه می شود: (۳ تا ۵ و ۱۳ و ۱۵ و ۱۶ و ۲۱ تا ۲۶).

* ایام محذور در هر ماه قمری: بنابر کلام حضرت امام حسن عسکری علی‌الله‌ی، از جمله این ایام محذوره یکروز در هر ماه قمری می باشد: بیست و چهارم رمضان؛ دوم ماه شوال؛ بیست و هشتم ذی قعده؛ هشتم ذی حجه؛ بیست و دوم محرم؛ دهم صفر؛ چهارم ربیع اول؛ بیست و هشتم ربیع ثانی؛ بیست و هشتم جمادی الاولی؛دوازدهم جمادی الآخری دوازدهم رجب؛ و بیست و ششم شعبان؛ است.

نکته هفتم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در برخی متابع علم اختیارات و تنجیم، ذکر کرده اند:

۱- روزهای دوم و سوم رمضان، ششم و هشتم و بیست و پنجم شوال، ششم و دهم ذی قعده، بیست ذی حجه، اول و دوازدهم و بیست و یکم محرم، اول و دوازدهم صفر، دوم و دهم ربیع الأول، اول و چهارم و دوازدهم ربیع الآخر، اول و دهم و چهاردهم جمادی الأولى، اول و یازدهم جمادی الأخرى، یازدهم و سیزدهم رجب، دوم و چهارم و بیست و سوم شعبان؛ همگی نامناسب بوده و بقیه ایام مناسب می باشد.

۲- بنا بر نظر علمای تنجیم ترکستان (از مغولستان و غرب چین و تاتار تا قفقاز) که توسط خواجه نصیر الدین طوسی تقل شده است:
* دوم و دوازدهم و بیست و دوم هر ماه قمری، برای انعقاد نطفه مناسب نیست.

* پنجم و پانزدهم و بیست و پنجم برای آمیزش مناسب نیست.

* هفتم و هفدهم و بیست و هفتم برای ازدواج مناسب نیست.

تذکر: برخی از کتابها روزهای دیگری که مربوط به تقویم ماه فارسی یا رومی بوده است را به اشتباه جزو ایام نامناسب ماه قمری پنداشته و به

موارد فوق اضافه کرده اند، و در مقام تنظیم موارد مربوط به ماههای قمری را با موارد ماههای پارسی آمیخته اند.

نکته هشتم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در علم تنجیم مطرح بوده، و برای ارتباط وضعیت نورافشانی ماه با تابع روابط و علائق عاطفی در این هنگام، مطالبی مطرح است:

* بطور اجمال:

قمر زاید النور باشد ترجیح دارد بر اوقات ناقص النور، و هنگام فقدان نور مانند محاق و خسوف نامناسب است.

* بطور تفصیل:

۱- تأییر هنگام اجتماع و اقتران ماه و خورشید: که از وقت تولد ماه قبل از شب اول، تا ترییع اول یا این (شب هفتم) می باشد: ایجاد ارتباطهای عاطفی نوعاً موقفیت آمیز نبوده، چون در این مرحله امور به آرزوهای غیر واقعی منتهی شده که نوعاً واقعیت نمی پذیرد.

۲- تأییر هنگام ترییع اول یا این: که از شب هفتم ماه تا شب چهاردهم می باشد: ارتباطهای عاطفی در این هنگام نوعاً به ارتباط مستمر و جدی مانند ازدواج ختم می شود، ولی گاهی امکان قطع پیوندهای این مرحله بطور

نگاهانی وجود دارد، برای ارتباطهای در این مرحله؛ تناسبهای دیگر بین طرفین؛ از نظر علم تنجیم (مانند طالع ولادت و اولین ارتباط) نیز ملاحظه شود، بطور کلی ارتباطهای حاصل شده در این هنگام نوعاً پایدار است اگر طرفین روش ملاحظه یکدیگر را دانسته و محبت صادقانه و طرفینی در کار باشد.

۳- تأثیر هنگام استقبال: که ماه مقابل خورشید است، از شب چهاردهم تا تربع اخیر یا ایسر (شب بیست و دوم)، ارتباطهای عاطفی در این هنگام مواجه با درگیریها و نزاع و اتهامات است، و هر طرف توقع کوتاه آمدن طرف مقابل را داشته، و توقعات طرفین از یکدیگر افزایش می‌یابد، ولی نوعاً این مشکلات منتهی به جدایی نمی‌گردد.

۴- تأثیر هنگام تربع اخیر یا ایسر: که از شب بیست و دوم تا آخر ماه می‌باشد، در این هنگام؛ ارتباطات عاطفی واقعی بسیار نادر اتفاق می‌افتد، و نوعاً افراد به حال شخصی خودشان مشغولند، لذا ایجاد ارتباطات در این مقطع نوعاً ناکام و ناموفق بوده، بلکه در این مدت بسیاری از جدایها اتفاق می‌افتد، البته با تفکر و حسابرسی دقیق و اینکه جدایشان به مصلحتشان است.

نکته نهم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انقاد نطفه؛ که در شرع شریف ذکر شده است؛ و مربوط به رخداد وقایع فوق العاده ای زمینی و آسمانی است:

- * شبی که در آن خسوف واقع می شود مناسب نیست.
- * روزی که در آن کسوف واقع می شود مناسب نیست.
- * شب و روزی که زلزله در آن اتفاق افتاد مناسب نیست.
- * هنگام وزش توفان و باد شدیدی که هوا زرد یا سرخ یا سیاه رنگ کم شود؛ مناسب نیست.

نکته دهم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انقاد نطفه؛ که در شرع شریف ذکر شده است؛ و مربوط به ایامی از ماههای شمسی است:

- ۱- آپچه در بیان کلام خازنان وحی (علیهم السلام) آمده است:
 - * روزهای ۳ - ۵ - ۱۳ - ۱۶ - ۱۷ - ۲۱ - ۲۴ - ۲۵ (از ماههای پارسی به روش زیر)؛ همگی نامناسب بوده و بقیه ایام مناسب می باشد.
 - * روزهای ۲ بهمن ۳ شهریور ۵ اسفند ۹ فروردین ۱۰ آبان ۱۱ خرداد ۱۳ تیر ۱۵ اردیبهشت ۲۰ امرداد آذر ۲۲ فروردین ۳۰ خرداد؛ همگی

نامناسب بوده و بقیه ایام مناسب می باشد . (این موارد نیز به روش زیر استخراج بشود) .

تذکر: نظر به اینکه در تقویم قدیم پارسیان، همه ماهها سی روز بوده، و پنج یا شش روز آخر سال را جدا حساب می کرده اند، لذا وقتی گفته می شود که سوم روز از ماه پارسی از ایام نامناسب است، نمی توان سومین روز هر ماه فعلی تقویم پارسی را لحاظ کرد، برای همین جهت و برای پرهیز از اشتباه، این مطلب را به صورت قاعده ای ارائه داده اند:

روزی که در آن کاری را بخواهند شروع کنند؛ یا انجام دهند؛ و بخواهند بینند آیا آن تاریخ برای آن مناسب است؟ بینند چندمین روز از سال است؟ یعنی اگر از نوروز بشمارند و تا آنروز حساب کنند، چه عددی بدست می آید؟ آنرا ملاک قرار دهند، اگر کمتر از ۳۰ است همان عدد را تیجه قرار دهند، و اگر بیشتر از ۳۰ است؛ آنرا تقسیم بر ۳۰ کرده، اگر باقیمانده نداشت؛ آنرا ۳۰ فرض کرده و آن را تیجه قرار دهند، و اگر باقیمانده داشت؛ این باقی را عدد تیجه قرار دهند، بعد از استخراج عدد تیجه ملاحظه کنند که این عدد در فقرات زیر چه حکمی دارد.

-۲- آنچه در علم تنحیم مطرح است:

* روزهای ۳ - ۵ - ۱۰ - ۱۱ - ۱۷ - ۱۹ - ۲۵ - ۲۲ - ۲۸ (از

ماههای پارسی به روش فوق) .

* روزهای ۲ بهمن ۳ شهریور ۵ اسفند ۹ فروردین و اسفند ۱۰ آبان ۱۱ خرداد ۱۳ تیر ۱۵ اردیبهشت ۲۰ امداد آذر دی ۲۲ فروردین ۳۰ خرداد .
(این موارد نیز بر اساس ماههای پارسی قدیم است نه آپه امروز متداول است ولذا به روش فوق استخراج بشود) .

* آپه قبل ذکر شد (در روایتی از حضرت مولا علی علیه السلام هفت روز از هر ماه قمری نامناسب برای تأسیس امور مهمه ذکر شده، ولذا اینها را برای ازدواج یا انعقاد نطفه؛ انتخاب نکند: روزهای سوم و پنجم و سیزدهم و شانزدهم و بیست و یکم و بیست و چهارم و بیست و پنجم) را مربوط به ماههای پارسی دانسته اند . (این موارد نیز به روش فوق استخراج بشود) .

* در منابع ترجیم قاعده ای نیز برای تشخیص موققیت یا عدم موققیت شروع امور در روزی ذکر شده است:

روزی که در آن کاری را بخواهند شروع کنند؛ یا انجام دهند؛ و بخواهند بینند آیا مناسب است آن تاریخ برای آن؟ بینند چندمین روز از سال است، یعنی اگر از نوروز بشمارند و تا آنروز حساب کنند، چه عددی بدست می آید؛ آنرا ملاک قرار دهند، اگر کمتر از ۳۶ است همان عدد را تیجه قرار دهند، و اگر بیشتر از ۳۶ است آنرا تقسیم بر ۳۶ کرده، اگر

باقیمانده نداشت آنرا ۳۶ فرض کرده و آن را نتیجه قرار دهند، و اگر باقیمانده داشت این باقی را عدد نتیجه قرار دهند، بعد از استخراج عدد نتیجه ملاحظه کنند که این عدد در جدول چه حکمی دارد:

۳۴	۳۱	۲۸	۲۵	۲۲	۱۹	۱۶	۱۳	۱۰	۷	۴	۱	خوب
۳۵	۳۲	۲۹	۲۶	۲۳	۲۰	۱۷	۱۴	۱۱	۸	۵	۲	میانه
۳۶	۳۳	۳۰	۲۷	۲۴	۲۱	۱۸	۱۵	۱۲	۹	۶	۳	بد

نکته یازدهم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه؛ که در منابع نجوم و تنجیم ذکر شده؛ و مربوط به ایامی از ماههای رومی تقویم اسکدر ذوالقرین بوده؛ و در ایام زیر مطلوب نیست:

* سوم کانون اول، چهارم کانون تانی، سوم تیرین اول، پانزدهم تیرین تانی، دوازدهم و هفدهم شباط، بیست و چهارم آذر، بیست و سوم نیسان، شانزدهم ایار، دوم حوزیران، بیست و چهارم تور، پانزدهم آب، سوم ایلو.

نکته دوازدهم

هنگامهای مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد؛ که از نوع اوقات فلکی بوده، هر چند تفصیل موارد و تشخیص آنها در شرع شریف بیان نشده، ولی بطور کلی و به نحو اشاره؛ و به عنوان نمونه بارز از برخی موارد یاد شده است، مانند ذکر هنگام قمر در محاق و یا مرور قمر در برج عقرب، که

طرح شدن اینها؛ از باب نمونه مهم بوده، نه اختصار در آنها، و نه اینکه مورد پرهیز به این هنگامها محدود می باشد، این هنگامهای فلکی چند نوع هستند، که با ملاحظه فرصت و محدودیت مقال؛ عمدۀ موارد آنرا ذکر می کنیم:

(۱) - عمومی ترین هنگام فلکی که در شرع شریف به عنوان نمونه بارز این موارد به آن اشاره شده است، همان: هنگام وجود قمر در محاقد و نیز عبور قمر در برج عقرب بوده، که در هر کدام حدود دو سه روز از هر ماه قمری طول می کشد و در تقاویم نجومی معین شده است. ولی از همین هنگام عبور قمر در برج عقرب، وقتی که در درجه سیم برج عقرب است، نخوستش شدیدتر است. برای تشخیص هنگام این درجه می توان چنین حساب نمود: هر برج سی درجه بوده، که قمر در حدود شصت ساعت آن را طی می کند، پس هر درجه ای را در دو ساعت طی می کند، بنابراین با ملاحظه ساعت تحويل قمر به برج عقرب، پس از گذشتن دو ساعت از آن قمر در درجه سوم برج عقرب خواهد بود.

(۲) - هنگامهای فلکی که نیمه تخصصی بوده و آشنایی با آنها برای عموم میسر است.

* سایر مواضع قمر در بروج:

هنگام عبور قمر در این برجها برای ازدواج نامناسب است:
جوزاء سرطان، سنبله (مگر ازدواج با زنی که قبلاشوهر کرده است)، بعد
از درجه ۱۸ میزان، عقرب، جدی، دلو.

تذکر: در موارد فوق دقت شود بویژه آنکه در تقاویم نجومی بازار
اشتباهات آشکاری در این زمینه وجود دارد.

* موضع قمر در منازل ۲۸ گانه قمر:

برای تناسب ازدواج در هنگام عبور ماه از منازل، اقوال مختلفی در منابع
نتجیم وارد شده است که در اینجا برای احتیاط قول جامعی ارائه شده و
بنابر آن: تنها منازل (تریا، ذراع، زبره، قلب، سعد بلع، فرغ مقدم، بطن
الحوت) خالی از محظوظ ذکر شده است.

(۳)- هنگامهای فلکی کاملاً تخصصی؛ که صرفاً با اطلاع از استخراجات
نجوم و نتیجیم؛ قابل تشخیص است، که در این جوابیه به آن نمی پردازیم.

تذکر: اگر در یک هنگام دو حکم مطرح باشد، که یکی به جهت مناسب و
دیگری به جهت دیگر نامناسب باشد، این هنگام نامناسب تلقی می گردد.

نکته سیزدهم

- ۱- با توجه به تضویل تفاصیل شرح اوقات مناسب و نامناسب برای ازدواج و انعقاد نطفه در این جوابیه، چه بسا در نظر اول مراعات موارد آن و انتخاب هنگام مناسب؛ سخت و مشکل به نظر برسد، ولی به درازا کشیدن مقال در بیان این تفاصیل؛ بخاطر ذکر عمدۀ موارد مناسب و نامناسب در طول یکسال می باشد، ولی با همه اینها؛ اوقات مناسب محدود نبوده و بسیار جای اختیار و گزینش وجود دارد.
- ۲- نظر به اینکه موارد نیاز (ازدواج و انعقاد نطفه) برای هر شخص در طول زندگی؛ آن چنان فراوان نبوده و آقدر نیز تکرار نشده؛ بلکه محدود می باشد، لذا مراعات اوقات مناسب مستلزم محدودیت آفرینی برای شخص نمی شود.
- ۳- در صورت اضطرار به انجام در اوقات نامناسب، با دعا و صدقه و روشهایی که در جوابیه مربوط به انجام امور در اوقات محذوره؛ آمده بود، نگرانیهای احتمالی را برطرف می نماید.

نکته چهاردهم

در صورت وقوع پیوندی در گذشته در اوقات نامناسب: اگر آفته پیدا نشده، این جای شکر داشته و از برکت صدقات و ادعیه و توسلاطی است که جبران کننده تقص آن هنگام بوده است. و اگر مشکلی پیدا شده باشد، بعد از اطلاع بر تفاصیل مطالب فوق و تأثیر هنگامها در تاییج امور، در اسباب مشکلات خود تجدید نظر نموده، و با ملاحظه این عامل و ارتباط جدید، از موارد اختلاف سابق دست کشیده، و با عقل و تدبیر و اراده طرفین؛ تصمیم بر جبران ضایعات آثار این هنگام می نمایند، چه اینکه اگر شخصی بدون اطلاع از تفاصیل مزبور؛ متلا در هنگام استقبال ماه مشکلاتی با طرف مقابل پیدا می کرد؛ و خود را ذی حق می دانست و لزوم تنازل طرف مقابل را قطعی می دانست، با اطلاع از تفاصیل فوق، از ارتباط خصوص این حالت و پیدایش آن در این مقطع، دیگر سبب آنرا شناخته و مانند سابق روی نظر خود پافشاری نکرده و طرف مقابل هم وی را منفعل از وضعیت این مقطع دانسته و بهتر رفتار وی را تحمل خواهد کرد. خداوند ازدواج مبارک و زندگی خجسته و اولاد سعادتمند را برای همه اهل حق تقدیر بفرماید. آمين رب العالمين.

اسخراج و تدوين

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پژوهشگاه بنیج و شچمن

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دار المعرف الإلهيّة

١٤٢٨

<http://hayaateaelaa.frm.ir/viewtopic.php?f=25&t=9&st=0&sk=t&sd=a&start=20>

<http://raah-aasemaan.maktoobblog.com>

<http://raah-aasemaan.blogfa.com>

Hayaat.Aelaa@laposte.net

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ